

Prin complexitatea și măreția formelor lor orografice, Masivul Bucegi alcatuiește una din cele mai remarcabile individualități geografice și turistice din lanțul Carpaților românești și cea mai reprezentativă dintre ele, prin multiplele posibilități ce le oferă pe plan tehnic-alpin vastele lui zone de stînca.

Trasatura esențială a peisajului său geografic rezidă în tranziția bruscă de la formele impunătoare ale abrupturilor stîncoase care alcatuiesc (în general versanți săi exteriori) la întinderile, pe alocuri monotone ale marilor poduri din creștetul culmii principale, iar aici spre vest, din bazinul superior al Ialomitei, cu plaiuri prelungi ce se revarsă spre sud, înveșmîntate în imense pajști alpine, cu ape care își croiesc drum prin ganguri înguste.

Masivul Bucegi are o suprafață de cca. 300 km² și se delimitează: la est cu valea superioară a Prahovei și cu porțiunea inferioară a văii Cerbului, pînă la confluența cu valea Morarului; apoi pe un scurt parcurs cu această vale și cu vilcelul Sipotului pînă la obirsie, iar

dincolo de cumpăna de ape a Muntelui Diham, cu valea Glajariei; la nord și nord-vest, cu Depresiunea Birsei și Culoarul Bran; la vest cu Valea Moeciului și cu principalul său izvor de obirsie Valea Grohotisului, iar din Săua Bucsa-Strungulita cu văile Dudele, Brateiul și Ilomita, dincolo de care se înalță spre virful singular al Leaotei; în sfîrșit la sud hotărul este determinat de Valea Ialomicioarei, de la obirsie la confluența cu cea cu Valea Ialomitei și de porțiunea inferioară a Văii Izvorului Dorului. Sirul Prahovean formează flancul estic al culmii principale și este constituit de la nord la sud din masivele Costila, Caraiman, Jepii Mici, Jepii Mari, iar în continuare din munții de deasupra Sinaiei care alcatuiesc versantul sud-estic al Bucegilor.

Costila

Nota dominantă a peisajului Costilei rezidă în formele sale impunătoare și în cea mai mare parte de un accentuat caracter alpin.

Masivul se margineste la nord cu Valea Cerbului care îl desparte de culmea Morarului; la est cu aceeași vale și pe o mică porțiune cu Valea Prahovei, iar la sud cu Valea Alba dincolo de care se înalță imensul perete al Albisoarelor Caraimanului.

Abruptul Costilei cea mai remarcabilă dintre formele componente ale acestui masiv prezintă trei sectoare distincte și anume: abruptul nordic de-a lungul Văii Cerbului delimitat în zona de inflexiune de firul Văii Malinului; abruptul estic cuprins între această vale și muchia ce se desprinde din Creasta Văii Albe către est în dreptul Hornului Vulturilor; în sfîrșit abruptul sudic care se înalță deasupra Văii Albe. Între Valea Mlinului și Valea Alba se desfășoară pe un front larg cea mai puternică zonă alpină a Costilei străbătută de cîteva mari văi stîncoase între care Valea Galbinelelor și Valea Costilei care constituie principalele artere de patrundere la baza uriașilor pereti ai Galbinelelor și Costilei.

Versantii sudic, estic si nordic ai Costilei sint intretaiati de numeroase brine la diferite inaltimi unele fiind continue pe distante apreciabile. Astfel Brina Mare a Costilei cea mai intinsa dintre cingatorile acestui masiv porneste din firul Vaii Albe strabate intregul abrupt al Costilei si ia sfirsit in Valea Priponului. Brina de Mijloc situata deasupra Brinei Mari a Costilei incepe sa se defineasca pe fata peretelui care formeaza malul sting al Vaii Malinului. In Crasta Malinului brina formeaza o sa larga trece apoi pe abruptul nordic pierzindu-se repede in peretii malului drept al vaii Urzicii si reapare pe Creasta Vaii Caprelor de unde continua pina in Valea Priponului. Brina de sus formeaza pe nesimtite in marginea nordica a platoului si incinge portiunea superioara a intregului versant nordic al Costilei pina in Valea Caldariilor.

Cum se ajunge-Din Busteni (capatul de sus al strazii Costila-Caminul Alpin) poteca marcata cu triunghi rosu urmeaza plaiul impadurit al Munticelului ajungind dupa 45 min. in poiana la masuratoarea Ursilor (cota 1300) unde drumul se bifurca: la dreapta spre poiana Costilei (marcaj triunghi rosu) iar la stinga spre valea Alba (vechi marcaj triunghi galben). Drumul nostru continua spre dreapta si ajunge curind la cea de a doua ramificatie. De aici orientindu-ne catre stinga pe poteca marcata cu semn banda albastra urcam dupa 15-20 min. o coasta accentuata inclinata acoperita cu raristi, larice si molid. De aici traversam un prim vilcel (Vilcelul Policandrului) iar dupa scurt timp inca un vilcel (Vilcelul Pietros) si ajungem deasupra malului drept al Vaii Costila (pe malul drept al vaii se afla refugiul Costila)

Geologia

Masivul Bucegi reprezinta un larg sinclinal de directie NS cuprinzind depozite sedimentare mezozoice asezate in transgresiune peste un fundament de sisturi cristaline. Aceste depozite sint formate in mare parte din calcare jurasice, conglomerate de Bucegi si gresii micacee. catre marginea rasariteana a masivului in portiunea inferioara a versantului prahovean conglomeratele de Bucegi se sprijina de formatiile flisului cretac inferior cuprinzind straturile de Sinaia precum si depozite marnoase si gresoase apartinand etajelor Barremian si Aptian.

Stinca abruptului prahovean si a culmilor nordice este alcatuita in mare parte din conglomerate, in contrast cu calcrul jurasic al abruptului branean si al cheilor din zona Ialomitei.

Vegetatia

In tot cuprinsul masivului, din fundul vailor si pina pe virfurile cele mai inalte, vegetatia este deosebit de bogata si variata. Intinse covoare de flori alpine asternute pe brinele si fetele de munte dau o nota mai calda peisajului sever al stincariilor si ofera minunate privelisti care determina in buna masura specificul masivului. Pe o suprafata de cca. 300 km² Bucegii adapostesc aproximativ 1000 de specii de plante vasculare ceea ce reprezinta aproape o treime din numarul total cunoscut in intreaga tara.

Padurile-se repartizeaza in doua etaje de vegetatie speciile dominante fiind : Fagul, Bradul, Molidul si Laricele sau zada.

Deasupra padurilor se intinde obisnuit acea fisie de tranzitie catre golul alpin, care pe versantul prahovean ia pe alocuri o mare intindere. Pilcurile si raristile din aceasta zona sint formate din molid sau din larice printre care se instaleaza adeseori tufarisuri de jneapan si anin de munte.

Tufarisurile-Cele mai raspindite tufarisuri in Bucegi sint alcatuite mai ales din jneapan, anin de munte, sau din amestecuri din aceste doua si mai putin din ienupar. Jnepenisurile se intind aproape continuu pe platoul Piatra Arsa si platoul Jepilor Mari constituind o caracteristica a acestei portiuni din platoul Bucegilor.

Tufarisurile pitice-Dintre tufarisurile pitice smirdarul sau rododendronul constituie una dintre cele mai remarcabile asociatii din Bucegi. Alte tufarisuri piticec mai sint: azalee, tufarisuri de salcii pitice, salix reticulata si salix herbacea.

Buruienisurile-sint frecvente in zona forestiera fiind instalata in lungul piraielor sint remarcabile prin endemismul carpatic (ochiul bouului, brustan). In etajul molidisurilor si in subzona de limita buruienisurile din lungul vilcelelor si jgheaburilor se caracterizeaza prin viguroasa umbelifera talpa ursului.

Pajistile-sint determinate de dominanta adesea exclusiva a ierburilor si reprezinta cea mai raspindita formatiune vegetala din zona alpina.

Tundrele Alpine-Cretele si virfurile inalte din etajul alpin superior prezinta o vegetatie adaptata conditiilor speciale climatice ale acestor tinuturi determinate in primul rind de temperaturi scazute, vinturi puternice si uscaciune.

Vegetatia stincariilor-Stincile prezinta o flora variata dupa altitudine si grad de iluminare alcatuita din specii cantonate in crapaturile si in pragurile blocurilor stincoase.

Vegetatia bolovanisurilor si grohotisurilor-Flora sfarimaturilor de stinci este de asemenea foarte variata dupa altitudine, iluminare, umiditate, natura rocii dimensiunea fragmentelor si gradul lor de fixare.

Clima

Exceptind unele particularitati legate de asezarea geografica si configuratia masivului clima Bucegilor nu difera in general de a celorlalte regiuni inalte din Carpati.

Presiunea Atmosferica-Prin actiunea sa presiunea atmosferica diferentiaza climatul zonelor alpine, influentind in mare masura direct si indirect asupra celorlalte elemente climatice. Rarefierea aerului in zona alpina are mai intii efecte asupra functiilor vitale. Respiratia si circulatia singelui fiind mai active procesul arderilor in organism este intensificat. In urma eforturilor oboseala se resimte mai

repede.

Temperatura Aerului-In mod normal temperatura aerului scade cu altitudinea si anume cu cca. $\frac{1}{2}$ grad pentru fiecare suta de metri. Mentionam ca pe Vf. Omul sint in medie 220 zile pe an cu temperaturi sub 0° , pe cind in Sinaia numai 95 de zile pe an. Distributia verticala a temperaturii este influentata nu numai de altitudine ci si de formele de relief. Intradevar in zilele senine si fara vint in special iarna aerul mai rece de pe culmi coboara in fundul adapostit al vaiilor. Se produc astfel inversiuni de temperatura datorita carora iarna pe platoul Bucegilor la altitudini de peste 2000 de metri temperatura aerului este uneori cu $10-15^{\circ}$ mai ridicata decit in valea superioara a Prahovei sau a Ialomitei.

Vintul-Culmile inalte ale Bucegilor sint supuse aproape in permanenta actiunii vinturilor. Intensitatea vinturilor creste cu altitudinea. Intradevar pe crestele si virfurile inalte ale Bucegilor se inregistreaza frecvent vinturi violente care depasesc adesea viteza de 30 m/s facind uneori imposibila circulatia turistica. Vitezele maxime ale vintului sint atinse obisnuit spre sfirsitul iernii si inceputul primaverii, vara fiind anotimpul cel mai linistit. Directia vinturilor dominante in zona alpina a Bucegilor si aproape constanta in tot timpul anului este de la V-NV catre S-SE.

Nebulozitatea-Norii si ceata sint formatii din aglomerari de picaturi de apa sau cristala de ghiata foarte mici in continua agitatie. Ceata nu se deosebeste de nori decit prin raportul fata de sol Astfel ceata care invaluieste frecvent culmile nu este altceva decit un nor in contact cu solul. Observatiile comparative au aratat ca iarna nebulozitatea culmilor Bucegilor este mai redusa decit la cimpie, iar primavara si vara este mai ridicata. In general primavara este foarte noroasa si toamna foarte senina. Un fenomen impresionant se observa uneori mai ales iarna de pe culmile inalte este marea de nori formata din nori de mica altitudine de tip "stratus" care se intind in plafon continuu si compact deasupra vailor in timp ce piscurile ramin ca niste insule deasupra acestor mari involburate. Ceata este un fenomen frecvent in zona alpina a Bucegilor stinjenind adesea activitatea turistica. Vf. Omul este in medie 260 zile pe an acoperit de neguri.

Precipitatiile-Masivul Bucegilor este situat intr-o zona in care se inregistreza anual precipitatii in medie intr 770-1370 mm precipitatii totale (la Bucuresti in medie 588 mm). Cantitativ cele mai bogate precipitatii se realizeaza in luna iunie. Perioada cea mai saraca in precipitatii este toamna pe versantii nordici si vestici si prin februarie-martie pe cei sudici si estici. Cele mai multe precipitatii de vara cad pe versantii periferici ai masivului. Pe Vf. Omul ninge in medie 100 de zile pe an adica de 5 ori mai mult decit in regiunile inferioare. Cele mai frecvente ninsori cad aici in lunile ianuarie-februariie. Grosimea maxima a zapezii cazute intr-o singura zi variaza in medie in intervalul decembrie-aprilie intre 22 cm la Sinaia si 65 cm la Omul De asemenea grosimea totala atinsa de stratul de zapada (vechi si nou) variaza in medie intre 1m la Sinaia si 3,90 m pe Vf. Omul. In afara de ploaie sau zapezi precipitatiile atmosferice se mai prezinta sub diverse alte forme ca: burnita, lapovita, chiciura, mazarichea, poleiul, roua,bruma. Dintr acestea chiciura rar intilnita la cimpie reprezinta un fenomen de iarna spacific muntelui si care pe culmile inalte se poate produce oricind in timpul anului. Chiciura se depune uneori in cantitati mari la suprafata corpurilor solide imbracindu-le intr-un strat de ghiata cristalin alb stralucitor.

Peretele Vaii Albe

Peretele Vaii Albe cel mai mare perete din Bucegi si din Romania cu o inaltime de cca. 400 metri se imparte in trei parti si anume: cercul 1 este cel mai important datorita inaltimii sale dar mai ales traseelor pe care le contine. Este cercul cel mai frecventat avind o roca destul de compacta. Aici se gasesec cele mai dificile trasee din Bucegi (Memorial Emilian Cristea, Traseul Sperantei, Sarutul Pamintului). Cu o expunere sudica peretele este mai tot timpul zilei luminat de soare. Cercul 2 numit si cercul de Piatra este o zona cu multe trasee dar destul de putin frecventate datorita locatiei destul de departate de refugiul Costila. Contine citeva din traseele cele mai frumoase din Bucegi (Fisura Uitata, Fisura Ascunsa si Fisura Alba) cit si renumita Fisura Rosie cu periculosul Horn Negru. Cercul 3 este ultima bucata din perete care se termina cu Pintenul vaii Albe. Acest perete sete cel mai putin frecventat datorita traseelor friabile si putine. Unul din renumitele trasee de aici este Dinamo 69 cu o linie care serpuieste in tot peretele cu asigurari proaste si putine.

Pentru a putea ajunge la baza acestui mare perete se pleaca de la refugiul Costila, se traverseaza Valea Costilei pe linga Tancul Mic apoi se merge pe poteca pina la baza peretelui Vilcelului Stincos, se urca pina La Pinda apoi se ia la stinga pina ala un punct de belvedere unde se va vedea Virful picaturii si peretele Albisoarelor. De aici o luati la dreapta pe o brina aeriana pina ce veti ajunge la un vilcel pe care il veti traversa. De aici peretele Vaii Albe va apare deasupra ca un urias zgirie nori gata sa se pravaleasca. Se coboara pe poteca pina in vilcelul plin cu bolovani prvaliti din perete. Pentru a junge in Cercul 1 al Peretelui Vaii Albe trebuie sa urcati peste bolovani pina la baza peretelui. Pentru a junge la baza Cercului 2 trebuie sa continuati traverseul pe sub perete pina in Cercul 3 (Cercul de Iarba) de unde veti urca pe niste pante inierbate oblic dreapta.

Retragerea din toate traseele din acest perete este pe creasta Peretelui Vaii Albe apoi dreapta pe Brina Aeriana pina la renumitul punct de belvedere de unde se vede peretele Vaii Albe si Masivul Caraiman. De aici se coboara pe o poteca firava pe vilcelul Policandrului pina pe virful Peretelui Vilcelului Stincos unde in stinga apare Peretele Vulturilor si mai jos se zaresta Tancul Mic. De aici poteca o ia la dreapta pe brina care serpuieste prin jnepeni pina deasupra unui vilcel abrupt ce se coboara fie pe lanturile montate fie pe picioare dar cu mare atentie pentru ca stinca este in mare parte uda.

La capatul vilcelului poteca intersecteaza drumul de apropiere la Peretele Vaii Albe numit si La Pinda, un loc unde pe vremuri vinatorii vinau capre negre. De aici se coboara pe poteca pe care ati urcat la baza Peretelui Vaii Albe, pe linga Peretele Vilcelului Stincos si apoi pe sub Tancul Mic traversind Vilcelul Policandrului si Vilcelul Pietros.

O alta retragere ar mai fi sa se urce pe Creasta Peretelui vaii Albe apoi pe Hornul lui Gelepeanu pina in platoul Bucegilor si de aici fie la Cabana Babele fie la Cabana Virful Omu.

	Denumirea Traseului	Grad Dif.	L.C.	Premiera-Anul	Schita
Cercul 1	Bator si Fefelega	4A	6	George Stroie, Sorin Dicu 2001	
	Lespezilor	5A	4	A. Irimia L. Karacziony '54	☒
	Diedrul Pupezei	6A	6	V. Petcu s.a. 1977	☒
	Sarutul Pamintului	7A	9	Titus Gomtea, A. Cernea, D. Pluta 2000	☒
	Fisura Albastra Var. Mosului	6A	7	E. Cristea, A. Irimia 1952	☒
	Fisura Albastra Var. Directa	6B	8	A. Floricioiu, N. Hiemesch 1955	☒
	Memorial Emilian Cristea	7A	14	F. Ularu, N.Cojan 1984	☒
	Sperantei	6B	13	M. Opris s.a. 1967	☒
	Cercul 2	Muchia Brinelor	5A	14	D. Lubenescu A. Ghitescu 1955
Fisurile Centrale		4A	10	I. Sincan 1939 I.Coman 1940	
Fisura Uitata		6A	7	E. Coliban s.a. 1977	
Traseul Central		6A	8	E. Coliban s.a. 1977	
Fisura Rosie		5B	6	E. Fomino I. Ionescu 1955	☒
Eftimie Croitoru		5B	7	A. Irimia E. Cristea 1952	☒
Fisura Alba		5A	6	E. Coliban s.a. 1967	
Fisura Verde		5B	12	W. Kargel A. Ghitescu 1954	
Cercul 3	Dinamo '69	5B	9	M. Opris s.a. 1969	☒
	Fisura Pintenului	5B	6	N. Baticu E. Cristea 1946	
	Muchia Pintenului	4A	6	A. Irimia L. Karacziony 1955	
	Fata Vestica a Pintenului	2B	4	I. Sincan V. Georgescu	
	Fata sud Estica a Pintenului	5B	5	Gh. Enache s.a.	

Peretele Vulturilor

Peretele Vulturilor cu o inaltime de cca. 300 metri este cel mai frecventat perete din Costila cu o stinca compacta si cu asigurari bune. Acest perete este taiat de 4 brine pe care se poate retrage din perete si anume Brina Policandrului este zona de unde pleaca majoritatea traseelor (exceptie facind doar Traseul Surplombelor), urmeaza Brina Suspendata o brina mare pe care te poti retrage in cazul in care incepe ploaia sau chiar mai rau ninsoarea, a treia brina este Brina Interzisa de unde porneste traseul Surplombelor, de aici este destul de greu sa retragi si recomandabil este sa faci rapel in Brina Suspendata prin Fisura Mult Dorita.

Pentru a ajunge la trasee trebuie sa traversati Valea Costilei si sa ocoliti pe stanga Tancul Mic pina la traseul Suzana dupa care o luati in stinga pe vilcelul Pietros dar nu mai mult de 200 metri pentru ca va trebui sa parasiti vilcelul si sa o luati oblic stinga pe o panta de iarba pina ajungeti la un punct de belvedere unde va trebui sa coboriti cca. 20 metri si sa luati o panta abrupta in piept vreme de 15 minute Atentie unele pasaje sint expuse asa ca aveti grija unde calcati. Ajunsi in Brina Policandrului veti observa in fata Traseul Innominata iar in dreapta acestuia Narcisiada. La 5 metri mai in stinga porneste traseul Fisura Suspendata iar la 100 de metri de acesta veti gasi un piton cu inel unde veti regrupa pentru a pleca in traseele Fluturile de Piatra, Policandrului si Fiura Mult Dorita (Atentie primele trei lungimi din Traseul Policandrului sint comune cu Fisura Mult Dorita, iar prima lungime de iarba este comuna si cu Traseul Fluturile de Iarba).

Retragerea din acest perete se face prin mai multe locuri in functie de trasee astfel: din Innominata se va face un rapel de cca.20 metri in vilcelul Pietros, se va traversa vilcelul prin jnepeni si vreme de 20 de minute se va merge pe o poteca numita si Muchia cu Jnepeni. Se traverseaza din nou dreapta in Vilcelul Pietros si se coboara pe o poteca usoara pina la Tancul Mic. Pentru traseele Fisura Suspendata Fluturile de Piatra si Policandrului retragerea se va face coborind din creasta Vulturilor in primul vilcel dupa care se va cobori pe firul acestuia (Atentie a nu se devia in stinga vilcelului pentru ca veti intilni o saritoare fara piton).

Vilcelul se va bifurca in doua fire iar retragerea este pe firul din dreapta peste niste placi dupa care veti ajunge la pitonul de retragere din traseul Innominata. Din traseele Fisura Mult Dorita si din Traseul Surplombelor retragerea se va face prin Brina Aeriana, Vilcelul Policandrului, La Pinda (Idem ca la peretele Vaii Albe)

Denumirea Traseului	Grad Dif.	L.C.	Premiera-Anul	Schita
Narcisiada	5B	4		
Innominata	6A	6	V. Nicolaescu s.a. 1976	✓
Fisura Suspendata	5A	5	A. Irimia s.a. 1956	✓
Fluturile De Piatra	5B	7	I. Ghetie A. Iacob 1967	✓
Policandrului	5B	7	D. Grigorescu A. Ghitescu 1954	✓
Fisura Mult Dorita	6A	8	Octavian Bratila(Bulinel)1957	✓
Traseul Surplombelor	4B	5	P. Fozocos s.a. 1954	
Creasta Vulturilor	3B	4	I. Coman N. Baticu 1946	

Peretele Galbinele

Peretele Galbinele cu o inaltime de cca. 250 metri cu o orientare nordica este unul din cel mai putin frecventat perete din Costila datorita stincii sale friabile si expunerii ca il face foarte racoros si uneori chiar rece. Valea Galbinelelor este a cincea mare artera de patrundere in zona de stinca a Masivului Costila si una dintre cele mai importante din abruptul rasaritean al Bucegilor.

Pe un parcurs care cu exceptia portiunii inferioare intrerupta de citeva saritori de dificultate medie nu prezinta nici un obstacol greu ascensiunea vaii trece succesiv pe la baza numeroaselor itinerarii cu caracter tehnic din Peretele Galbinelelor si Umarul Galbinelelor. Pentru a ajunge la intrarea in traseele Creasta Costila Galbinele, Domn Profesor Tavanele de Argint si Hornul Mare cum urcati pe firul principal al Vaii Galbinele cca. 100 metri veti observa in stanga un vilcel (Vilcelul Florilor de Colt) pe care veti urca. Pentru celelalte trasee veti urca pe vale pina la crucea lui Andrei Ghitescu de unde pentru traseele Grotelor si Flamingo veti cobori prin stanga pe brina pina la un circ de stinca. Pentru traseele Marele Tavan, Central, Trei Surplombe si Profesor Oncescu veti mai urca cca. 50 metri pina la o brina ce merge in stanga pe sub un tavan. Pentru traseele Surplomba Mare, Surplomba Centrala, Furca Dreapta si Traseul Furcilor veti mai urca pe valea Galbinele pina la intersectia cu Hornul Coamei pe care veti urca pina la intersectia cu Brina Strungii unde va legati in coarda si mergeti orizontal stanga.

Retragerea-din prima parte a peretelui se face urcind cca. 20 metri prin jnepeni si apoi in dreapta veti gasi o ancora chimica de rapel. Dupa prima coborire va veti afla la intrarea in Traseul Creasta Costila

Galbinele de unde fie coboriti pe picioare fie veti face rapel pina in Valea Galbinele. Pentru partea a doua a peretelui retragerea se face urcind pe creasta Costila Galbinele pina la Brina Mare a Costilei de unde aveti doua posibilitati fie coboriti pe Hornul Coamei pina la intersectia cu Brina Strungii pe care veti traversa pina in Valea Galbinele pe care coboriti pina la refugiul Costila, fie traversati in stanga Brina Mare a Costilei si coboriti pe Creasta Peretelui Vaii Albe apoi pe Brina Aeriana, Vilcelul Policandrulei, Vilcelul Stincos Refugiul Costila (traseul de retragere din peretele Vaii Albe). O alta varianta in caz de conditii meteo nefavorabile (zapezi mari, viscol, ploaie torentiala) poteti cobori in rapel prin traseul Flamingo (8 rapeluri) pina la crucea lui Andrei Ghitescu din Valea Galbinele. Daca doriti sa continuati traseul spre platoul Bucegilor o puteti face traversind in stanga Brina Mare a Costilei dupa care veti urca pe Hornul lui Gelepeanu.

Valea Galbinele iarna-In conditii de iarna ascensiunea vaii poate fi facuta fara dificultati. Firul sau prezentind un relief foarte accidentat nu formeaza in mod obinuit avalanse; in schimb valea Scorusilor este expusa avalanselor si impune in perioadele cu zapezi mari un mers cit mai precaut.

Denumirea Traseului	Grad Dif.	L.C.	Premiera-Anul	Schita
Creasta Costila Galbinele	3A	5	N. Baticu T. Boerescu 1936	
Domn' Profesor	4A	2	Minzatu Ioni Mihnea Radulescu 2000	☒
Tavanele de Argint	4B	5	Doru-Dan Vasiescu 1969	
Hornul Mare	4B	5	Doru-Dan Vasiescu 1969	
Don' Corleone	5B	9	Sain Cornel Razvan Pirvu 1999	☒
Grotelor	3B	5	N. Pandrea I. Barbu 1952	☒
Profesor Oncescu	4A	4	D. Lubenescu 1957	
Flamingo	7A	8	Minzatu Ioni Mihnea Radulescu 2001	☒
Trei Surplombe	5A	7	N. Baticu E. Cristea 1946	☒
Central	5B	8		☒
Furcilor	4A	4	N. Baticu D. Popescu 1935	
Furca Dreapta	5A	4	Octavian Bratila G. Papp 1957	
Surplomba Centrala	4A	4	A. Ghitescu J. Petrov 1952	
Surplomba Mare	4A	4	T. Boerescu s.a. 1938	
Marele Tavan al Galbinelelor	5A	3	W. Kargel R. Slavoaca 1968	

Peretele Costilei

Peretele Costilei cu o inaltime de cca. 300 metri este un perete cu orientare sud-estica cu o stinca usor friabila. Peretele este impartit in doua parti astfel: prima parte porneste din Valea Costilei la cca. 500 metri de refugiul Costila si cuprinde traseele Balcoanelor, Smecher, Galiani, Cezar Vargulescu si se termina cu Hornul din Peretele Costilei. Cea de a doua parte a peretelui continua cu traseele Scorpionul, Muchia din Peretele Costilei, Andrei Ghitescu, Poseidon, Scaparici, Memorial Bebe si Mircea, Fisura mare si Fisura Sudica.

Pentru a ajunge la trasee trebuie urcat pe Valea Costilei ocolind saritorile numai prin stanga. Pentru traseele Poseidon si Memorial Bebe si Mircea trebuie traversat oblic dreapta pe o brina stincoasa.

Retragerea-din prima parte a peretelui se face urcind cca. 20 metri prin jnepeni si apoi in dreapta veti gasi o ancora chimica de rapel. Dupa prima coborire va veti afla la intrarea in Traseul Creasta Costila Galbinele de unde fie coboriti pe picioare fie veti face rapel pina in Valea Galbinele. Pentru partea a doua a peretelui retragerea se vace urcind pe creasta Costila Galbinele pina la Brina

Mare a Costilei de unde aveti doua posibilitati fie coboriti pe Hornul Coamei pima la intersectia cu Brina Strungii pe care o veti traversa pina in Valea Galbinele pe care coboriti pina la refugiul Costila, fie traversati in stinga Brina Mare a Costilei si coboriti pe Creasta Peretelui Vaii Albe apoi pe Brina Aeriana, Vilcelul Policandrului, Vilcelul Stincos Refugiul Costila (traseul de retragere din peretele Vaii Albe). O alta varianta in caz de conditii meteo nefavorabile (zapezi mari, viscol, ploaie torentiala) puteti cobori in rapel prin traseul Flamingo (8 rapeluri) pina la crucea lui Andrei Ghitescu din Valea Galbinele. Daca doriti sa continuati traseul spre platoul Bucegilor o puteti face traversind in stinga Brina Mare a Costilei dupa care veti urca pe Hornul lui Gelepeanu.

Valea Costilei iarna-Deschiderea larga si foarte putin accidentata a amfiteatrului de obirsie al Vaii Costila in al carui cuprins zapezile foarte slab ancorate provoaca in vremea dezghetului sau a ninsorilor abundente) avalanse frecvente, adaugam ca firul Hornurilor Costilei (in stinga cum urcam) formind principala axa de pravalire avalanselor, este mai indicat ca la confluenta sa urmam firul din dreapta denumit Vilcelul de sub Perete pe al carui parcurs zapezile prezinta prezinta mai multa siguranta.

Denumirea Traseului	Grad Dif.	L.C.	Premiera-Anul	Schita
Balcoanelor	5A	4	Fl. Stan G. Calin	☒
Smecher	5B	4		☒
Galiani	5B	4	Vlad Popa Ionescu Iustin 2000	☒
Cezar Vargulescu	5A	3		☒
Hornul din Peretele Costilei	2B	3	Nicolae Baticu s.a. 1939	
Scorpionul	6A	9	V. Nicolaescu M. Cimpenu 1980	☒
Muchia din Peretele Costilei	4A	6	P. Fozocos I. Ionescu 1954	
Andrei Ghitescu	5B	7	D. Lubenescu W. Kargel 1955	
Poseidon	5A	5	V. Nicolaescu s.a. 1980	☒
Scaparici	7A	8	Vlad Popa Ionescu Iustin 2001	☒
Memorial Bebe si Mircea	6A	6	E. Coliban 1979	
Fisura Mare	5B	6	A. Floricioiu T. Hurbean	
Fisura Sudica	3A	4	E. Cristea P Weintraub 1945	

Tancul Mic

De la refugiul Costila se traverseaza valea Costilei si se urca pe linga Tancul Mic pe partea stinga a acestuia. Cu o inaltime de pina la 150 metri cu o expunere sudica Tancul Mic este cel mai frecventat de catre cataratorii incepatori si medii datorita traseelor destul de scurte si retragerilor usoare.

Retragerea-Din Tancul Mic retragerea se face in doua moduri in functie de traseele parcurse. Pentru traseele Rasucita, Insorita, Soricelul, Pasarea cu Barba si Noua Dictatura retragerea cea mai usoara este de a face rapel pe traseul Noua Dictatura sau mai lunga prin a ocoli virful tancului pina la saua din Hermann Buhll apoi inca 20 metri pina la copacul din strunga ude se va face un rapel de 20 metri. Pentru celelalte trasee se va folosi doar cea de a doua retragere mentionata mai sus.

Denumirea Traseului	Grad Dif.	L.C.	Premiera-Anul	Schita
Fisura Rasucita	4B	4	Fl. Stan P.Pascu 1956	✓
Fisura Insorita	5A	4	Gh. Enache p. Pascu 1951	✓
Soricelul	7	3		
Pasarea cu Barba	7	3		
Hermann Buhll	5A	4	Dan Vasilescu 1966	✓
Noua Dictatura	7+	3	George Stroie 1999	✓
Hardy	7-	4		
Suzana	7	4	alp. cehia 1975	✓
Flamura Rosie	3B	2	Fl. Stan P. Pascu 1956	✓
Veverita	3B	2		✓
Iliada (traseu de Iarna)	M4	4	George Stroie 2001	
Petit Jakson (traseu de Iarna)	M2	5		

Tancul Ascutit

Cu o inaltime de cca. 60 metri este un perete folosit in general de incepatori sau la escalada cind vremea este instabila. Situat chiar linga refugiul Costila Tancul Ascutit are o stinca compacta si o expunere S-SE.

Retragerea-Din acest tanc retragerea se face fie rapel pe traseu fie prin spatele acestuia.

Denumirea Traseului	Grad Dif.	L.C.	Premiera-Anul	Schita
Intreupta	3B	2	N. Calin	☒
Vertical Limit's	7-	1	Vlad Popa 2000	
Lin Hill (Jumatate de Mar)	7+	2	Sorin Dicu	
Odiseea	8-	2	George Stroeie 1999	
Prostitutia	8+	1		
A.T.P.	3B	2		
Degringolada	7-	1		
Maresalul Antonescu	7+	1		
Penis Captivus	8+	1		
Scari in Flacari	8+	1		
Cataratorului	4A	3	Dan Vasilescu 1979	☒
Revelion '74	3A	2	Dan Vasilescu 1974	
Jack	7+	2	Birlicu	

--- schita a traseului care o puteti gasi la <http://www.costila.go.ro/>

Topo realizat de George Stroeie

Bivuacul